

Vánoční čtení a zpívání

Autor:	Michal Šourek
Obsah:	Vánoční bohoslužby pro velké i malé se čtením příběhu o zaslíbení a příchodu Mesiáše. 10 krátkých čtení proložených písničkami.
Hesla:	Advent, Vánoce
Biblický text:	Mt 1-2, Lk 1-2
Obsazení:	2-20 (flexibilní), děti, ale i dospělí - ideálně čte každé z 10 čtení střídavě jedna dvojice
Délka:	Cca 30 minut (čtení s písničkami).
Rekvizity:	-
Scéna:	Čtené divadlo - pultík s ozvučením.
Poznámka:	Text čtou děti, případně děti s rodiči, rozdělit je ho možné flexibilně podle počtu čtenářů. Doporučujeme na každou kapitolu dva čtenáře, kteří se střídají po odstavcích. Jednotlivé kapitoly je možno doplnit živými obrazy (scénkami beze slov), které dokreslují čtený text - nebo na pozadí promítat příslušné obrázky (dataprojektor).

Přivítání na bohoslužbách

Introit

Ježíš řekl: „Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítilna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí všem lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Zapálení svící na adventním věnci

Zapalujeme tyto svíce na znamení toho, že je advent. Čekáme na světlo, čekáme na Krista.

Píseň: Nás zavolal jsi, Pane (EZ 680)

Modlitba

Čtení

Píseň: Přiblížil se vánoční čas

1. Úvodem

V Bibli je mnoho krásných příběhů. Můžeme si je vyprávět, malovat, hrát nebo zpívat.

Křesťané to dělají odedávna - připomínají si Boží skutky. Připomínají si, že Pán Bůh stvořil nebe i zemi. On nám dal život. Jde mu o nás. Má nás všechny rád.

Vypráví o tom a potvrzuje to mnoho biblických příběhů: příběhy o Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, o Mojžíšovi a Jozuovi, příběhy o Davidovi a mnoho dalších příběhů.

Nejvíce ze všech to ale potvrzuje příběh Ježíše z Nazaretu. Přišel mezi nás lidi. Zemřel pro naše hříchy. Vstal z mrtvých. A je s námi.

Chceme vám povědět, zazpívat a zahrát o Boží lásce, která se zjevila v Ježíši Kristu. Na památku jeho příchodu slavíme Vánoce. Kdyby nebylo jeho, žádné Vánoce nejsou.

Píseň: Jako slunce je Boží láska (Svitá 113)

2. Náš život není náhoda

Když jsme se narodili, začal velký příběh:
příběh našeho života.
Každý z nás je jedinečný a neopakovatelný.
I náš život je jedinečný a neopakovatelný.
Nikdy nebyl, není a nebude nikdo jako já nebo ty.

Svůj život jsme si nevybrali.
Nikdo se nás nezeptal, jestli se chceme narodit.
Nikdo nás nenechal vybrat si, jestli chceme být chlapec nebo dívka.
Nemohli jsme si vybrat svoji rodinu, ani barvu kůže, ani barvu očí.
Někdo to rozhodl za nás. A my jsme se objevili na světě.

Proč ale vlastně jsme na světě?
Je to opravdu velmi těžká a nesnadná otázka.
Bible na ni odpovídá a říká:
„Jsi tady, protože si to Pán Bůh přál a chtěl to.
Tvůj život není žádná náhoda nebo nehoda.
Je to Boží dar. Byl jsi stvořený z Boží lásky. Proto žiješ.“

Bůh k tomu zázraku použil naše rodiče.
Skrze ně se Boží dar života dostal k nám.
Nikdo z nás není na světě zbytečný.
Nikdo z nás není nepotřebný.
Každého z nás Pán Bůh chtěl.
A pro každého z nás má svůj úkol. Není to krásné?

Bible říká: „Člověk je stvořen k Božímu obrazu.“
I ty jsi stvořen k Božímu obrazu.
Nic jiného, co bylo stvořeno, nemá takovou slávu a čest.
Jenom člověk. Jsme Boží obraz.

Člověk může myslet, může mluvit, může milovat.
Každý z nás může přemýšlet.
Každý z nás se může domluvit s druhými.
Každý z nás může milovat Pána Boha i jeho dílo.
Každý z nás je stvořen k Božímu obrazu.

Píseň: Kdo stvořil? (ukazovací písnička)

3. Zaslíbení Mesiáše

Pán Bůh má radost ze všeho, co stvořil.
Boží dílo je dobré a krásné.

My ale můžeme všechno kazit.
Můžeme Boha zarmucovat svou neposlušností.
Bible tomu říká hřích.

Bible vypráví, že na počátku žil člověk v Boží zahradě, v ráji,
ve společenství s Bohem i ostatním stvořením.
Nechtěl ale Pána Boha poslouchat a nechal se svést pokušením.

Mezi člověka a Boha vstoupil hřích.
Člověk se začal Pána Boha bát a utíkat od něj.
A ztratil ráj. Nikdy o něm ale nepřestal snít:
O tom, že zavládne mír a pokoj mezi lidmi,
že spolu bude žít v míru celé stvoření.
Mnohokrát se ho pokoušel znovu vybudovat,
svými pokusy se mu ale jen víc a víc vzdaloval.

Naštěstí pro nás Bůh na člověka navzdory hříchu nezanevřel.
Nevzdal se člověka, znovu a znovu ho k sobě volal zpátky,
Znovu a znovu mu prokazoval svoji lásku a milosrdenství.
Slíbil, že pošle Spasitele - Mesiáše, který přinese ztracený ráj.

Prorok Izajáš to vyjádřil takto:
I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.
Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti,
duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.
Bázní Hospodinovou bude prodchnut.
Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho,
co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě,
o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva.

Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzletem odpočívát.
Tele a lviče i žirný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit.
Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu,
lev jako dobytče bude žrát slámu.
Kojenec si bude hrát nad děrou zmije,
bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě.
Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře,
nebot' zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře.

Píseň: Celé věky čekaly (Svitá 28)

4. Jan Křtitel

Aby lidé nepřestali doufat, posílal Bůh proroky a další posly,
kteří ohlašovali a připomínali příchod Mesiáše.
Bylo jich mnoho, celá dlouhá řada.
Povíme vám o jednom z nich, Janu Křtiteli.

V době vlády judského krále Heroda žil kněz Zachariáš.
I jeho manželka Alžběta pocházela z kněžského rodu Áronova.
Oba byli upřímně zbožní a řídili se svědomitě všemi Božími příkazy a předpisy.
Byli to již starší lidé a zůstali bezdětní, protože Alžběta byla neplodná.

Jednoho dne šel Zachariáš do chrámu, aby zapálil na oltáři kadidlo.
Tu se mu po straně oltáře ukázala postava a Zachariáš se vyděsil.

Boží posel ho však uklidňoval: „Neboj se, Zachariáši!
Přišel jsem ti oznámit, že Bůh vyslyšel tvé modlitby.
Tvoje manželka porodí syna, kterému dáte jméno Jan (Bůh je milostivý).
Jako královský posel připraví lidi na příchod Božího vládce.

Zachariáš namítl: „Jak tomu mohu věřit?
Vždyť jsem už starý a moje žena také není mladá.“

Anděl ho pokáral: „Já jsem Gabriel a přijímám rozkazy přímo od Boha.
On sám mě poslal, abych ti vyřídil tyto radostné zprávy.
Protože jsi však neuvěřil, budeš němý, dokud se má slova ve svůj čas nesplní.“

A tak se to i stalo. Lidem venku bylo divné, že Zachariáš tak dlouho nejde.
Když se konečně objevil, nemohl promluvit,
jen posunky jim dal najevo, že měl ve svatyni vidění.
Když skončil týden jeho chrámové služby, vrátil se domů.

Brzy na to Alžběta otěhotněla. Radovala se:
„Bůh se nade mnou slitoval a sejmul ze mne pohrdání a neúctu lidí.“
Když přišel Alžbětin čas a narodil se jí syn.
Všichni sousedé a příbuzní se radovali, že ji Bůh tak obšťastnil.

Všichni předpokládali, že dítě se bude jmenovat po otci.
Alžběta však chtěla, aby se jmenoval Jan. Ptali se Zachariáše.
Ten vzal tabulku a k překvapení všech napsal: „Jeho jméno je Jan.“
A v tu chvíli začal zase mluvit a jeho první slova byla díky Bohu:

„Chvála Pánu, Bohu Izraele, že přichází svému lidu na pomoc a vysvobozuje ho.
Posílá nám mocného Zachránce z rodu krále Davida,
kterého již dávno ústy svých proroků ohlašoval.
Ten nás vytrhne z rukou nepřátel a všech, kteří nás nenávidí.
A ty, synu, budeš prorokem Nejvyššího.
Připravíš cestu Božímu Synu: Lidem budeš ohlašovat,
že je přichází zachránit a odpustit jim všechna provinění.

Chlapec Jan se dobře rozvíjel tělesně i duševně.
Později odešel na poušť, kde žil v ústraní až do chvíle,
kdy vystoupil se svým poselstvím před veřejností.
Jan byl připravovatelem a ohlašovatelem Mesiáše.
Byl Božím poslem.

Mnozí považovali za Mesiáše jeho.
On jim ale řekl: Ježíš je Boží beránek, který snímá hříchy světa.
On je větší, neboť byl dříve, než já. Já vás křtím vodou,
ale on vás bude křtít Duchem svatým.

Píseň: Otevřete brány (Svítá 239)

5. Jsem služebnice Páně

Bůh povolává lidi, aby se stali jeho posly.
Bůh ale má i jiné posly, než lidi.
Má anděly. Jsou jiní než my.
Vykonávají Boží rozkazy a věrně Bohu slouží.

Jednoho z nich, Gabriela, poslal Bůh
do Nazaretu, malého galilejského městečka.
Měl něco vyřídit dívce jménem Marie.

Anděl ji oslovil: „Blahopřeji ti, Marie,
Bůh ze všech žen vyvolil právě tebe k velikému úkolu!“

Marii to zarazilo a znepokojilo. Co to má znamenat?
O čem to Boží posel mluví? Nechácala to.

Gabriel pokračoval: „Neboj se, Marie. Bůh ti chce nevidaně požehnat.
Narodí se ti syn a dáš mu jméno Ježíš (to znamená: Bůh vysvobozuje).
Nebude to obyčejný člověk, ale právem bude nazýván „Syn Nejvyššího“.
Usedne na trůn Davidův a bude nejen vládce Izraele, ale založí království, které nikdy neskončí.“

Marie má snoubence Josefa, který pocházel z Davidova královského rodu,
ale Josef si ji ještě nevzal za manželku.
Proto namítá: „Jak se mi může narodit dítě? Vždyť nežiji s mužem!“

Gabriel odpovídá: „Sám Bůh na tobě projeví svou moc.
Duch svatý to způsobí, a tak tvé dítě bude svatý Boží Syn.
U Boha není nic nemožného.“

Marie je zmatená. Co když z toho budou nepříjemnosti.
Bude jí mít Josef ještě rád? A co tomu řeknou lidé?
Ale přijala ten úkol, který ji Bůh chtěl svěřit.
„Chci přijmout, co mi Bůh ukládá. Ať se tedy stane, jak jsi řekl.“

Píseň: Zvěstování anděla Gabriela (ZSN 20)

A Marii naplnila veliká radost.
 Tušila, že to nebude snadné.
 Ale tomu, kdo od Boha přijme úkol,
 dává Pán Bůh také sílu k jeho plnění.
 A radost, kterou Marie měla,
 vyjádřila slovy své modlitby:

„Celým srdcem chválím Pána a raduji se v Bohu, svém Spasiteli.
 Mne, nepatrné, si povšiml.
 Lidé ze všech národů si mne budou vděčně připomínat
 pro velké věci, které mi Bůh prokázal.
 Je mocný a svatý, ale neustále se slitovává nad těmi,
 kteří ho ctí v kterékoli době.
 Vztahuje svoji mocnou ruku, aby mařil plány pyšných,
 aby sesazoval mocné z trůnů, pozvedal ponížené,
 sytil hladové dobrými věcmi a bohaté propouštěl s prázdnými rukama.
 Ujímá se svého lidu, Izraele, protože slíbil našim otcům,
 Abrahamovi i jeho potomkům, že k nim bude na věky milosrdný.“

Píseň: Má duše Boha velebí (Svítá 176, EZ 627)

6. Marie a Josef jdou do Betléma

Zaslíbený Mesiáš se měl narodit v Betlémě.
 A Ježíš se opravdu narodil v Betlémě.
 Josef s Marií ale bydleli v Nazaretu.
 Jak se dostali do Betléma?
 Jak se stalo, že se Ježíš narodil právě tam?

V jejich zemi tehdy vládli Římané.
 A císař Augustus, který byl právě tehdy u moci,
 nařídil provést sčítání obyvatelstva.
 Každý se musel přihlásit ve svém rodném městě.
 Císařovi šlo o peníze, chtěl vybírat daně.
 Neznal Pána Boha, sloužil modlám.
 Nevěděl nic o Mesiáši a jeho narození v Betlémě.
 Přesto posloužil Božím plánům.

A tak se vydali na cestu i Josef s Marií,
 která byla již ve vysokém stupni těhotenství.
 Putovali z galilejského Nazaretu do judského městečka Betléma,
 rodiště krále Davida; Josef totiž pocházel z jeho rodu.

A tak se naplnilo dávné proroctví:
 A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými,
 neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.

Píseň: Šel Josef s Marií (ZSN 21)

7. Ježíšovo narození

Když přišli do Betléma, hledali Josef s Marií nocleh.
 Ale všude mají plno, nikde je nechtějí.
 Všude před nimi zavírají dveře.
 Nikdo pro ně nemá místo.
 I když vidí, že Marie čeká dítětko.
 Až se nakonec našel někdo,
 kdo je nechal aspoň v chlévě.

A tady se narodil - v chlévě mezi zvířaty.
Král králů a Pán pánů. Spasitel světa.
Jinde pro něj neměli místo. Jinde ho nechtěli.
Ani když byl malý, ani když vyrostl.
Jako malého ho čekaly jesle,
jako velkého smrt na kříži.

Ptáte se proč? Protože jsme zlí.
Protože jsme moc zlí.
Ale Pán Bůh nás má rád.

Proto poslal svého Syna na svět.
Aby nám řekl o jeho lásce, aby nám ji ukázal.
Proto Ježíš přišel: Aby nám ukázal Boží lásku.
Proto se narodil. Proto máme Vánoce.

Píseň: Velebme vždy s veselím (BTS 71, EZ 278), sl. 1-2

8. Pastýři

Na kopcích kolem Betléma byli tou dobou pastýři.
Hlíkali svoje ovečky, hráli se u ohně a podřimovali.
Náhle je ozářilo veliké světlo
a pastýři před sebou uviděli anděla.
Polekali se ho, ale anděl je uklidňoval:

„Nebojte se, nesu vám dobrou zprávu,
ze které se mohou radovat všichni lidé.
V Betlémě, kde se před mnoha lety narodil slavný král David,
se vám dnes narodil mnohem větší král,
Mesiáš, Kristus, Spasitel poslaný od Boha.
Jak ho poznáte? Najdete malé dítě v plenkách, položené do jeslí v chlévě.“

Potom se k andělu připojilo mnoho dalších andělů a všichni provolávali:
„Sláva Bohu na nebi! Pokoj lidem na zemi! Zjevil lásku všem!“

Píseň: Gloria, gloria

Když je andělé opustili, pastýři si řekli:
„Pojďme do Betléma a přesvědčme se o tom, co nám anděl oznámil.“
Rychle se vydali na cestu a skutečně našli Marii s Josefem
i novorozeněátko položené v jeslích.

Když je uviděli, začali vyprávět, co jim o tom dítěti řekli andělé.
A měli velikánskou radost, že našli Spasitele.

Píseň: Kampak to spěcháte (BTS 68)

9. Mudrci

Ježíši se přišli poklonit pastýři - nejprostší ze všech lidí.
Neučení, chudí, mnozí jimi opovrhovali.
Ježíš přišel i pro ně.
Královskou čest mu přišli vzdát ale také ti nejvznešenější -
mudrci a králové, bohatí a učení, slavní a známí.
Ježíš přišel i pro ně.

Viděli na nebi velikou hvězdu
A poznali, že oznamuje narození velikého krále.
Vydali se na cestu, aby se mu poklonili.
Jejich cesta byla daleká a plná nebezpečí.

Napřed ho hledali v královském paláci,
ale nepochodili. Nebyl tam.
A král Herodes?
Říkal, že se chce novému králi poklonit,
ale ve skutečnosti se ho chtěl zbavit,
chtěl ho nechat zabít.

A tak šli dál - hvězda je vedla
a dovedla je až do Betléma,
k jeslím, kde ležel Král světa.
Tam se mu poklonili a odevzdali mu své dary -
zlato, kadidlo a myrhu.
A měli velikánskou radost, že našli Spasitele.

Píseň: Když se Pán Ježíš narodil

10. Hvězda

Nad Betlémem zářila hvězda.
A její světlo září až dodnes.
Ta hvězda svítí i pro nás.
V ní je naděje i pro tebe.

Možná, že máš hlavu plnou starostí a stresu,
možná, že máš někde v srdci smutek a žal,
možná, že tě svírá nějaká bolest.
Podívej se k vánoční hvězdě,
je v ní naděje i pro tebe.

Píseň: Tomu, kdo pro žal hlavu věší (Svítá 339)

Oznámení a sbírka

Přímluvná modlitba

Poslání a požehnání

Píseň: Dávno je to (EZ 651)